

Drugie czytanie – 2 Tm 1,8b -10

Nie wstydź się zatem świadectwa Pana naszego ani mnie, Jego więźnia, lecz weź udział w trudach i przeciwnościach znoszonych dla Ewangelii według mocy Boga! On nas wybawił i wezwał świętym powołaniem nie na podstawie naszych czynów, lecz stosownie do własnego postanowienia i łaski, która nam dana została w Chrystusie Jezusie przed wiecznymi czasami. Ukazana zaś została ona teraz przez pojawienie się naszego Zbawiciela, Chrystusa Jezusa, który przewyciężył śmierć, a na życie i nieśmiertelność rzucił światło przez Ewangelię.

« Nie wstydź się zatem świadectwa Pana naszego ani mnie, Jego więźnia, lecz weź udział w trudach i przeciwnościach znoszonych dla Ewangelii według mocy Boga! »

- Paweł pisze z więzienia. Wie, że wkrótce zostanie stracony. Udziela ostatnich wskazówek i pouczeń Tymoteuszowi.
- Trudy i przeciwności, o których pisze tu Paweł to prześladowania, które są nieuniknione w życiu ucznia Jezusa.
 - *«Jeśli kto chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladuje!.... kto chce zachować swoje życie, straci je; a kto straci swe życie z powodu Mnie i Ewangelii, zachowa je. » (Mk 8,34-35)*
- Słowo *Ewangelia* nie oznacza tu ksiąg Nowego Testamentu : Paweł używa go w sensie etymologicznym, jako *« dobra nowina »*. W tym samym znaczeniu użył go Jezus na samym początku swej działalności w Galilei :
 - *«Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!» (Mk 1,15)*
- W czasach Jezusa, używano słowa « ewangelia » gdy ogłaszano narodziny cesarza albo jego przybycie do jakiegoś miasta.

« On nas wybawił i wezwał świętym powołaniem nie na podstawie naszych czynów, lecz stosownie do własnego postanowienia i łaski, która nam dana została w Chrystusie Jezusie przed wiecznymi czasami. »

- To jest ta dobra nowina, o której pisze Paweł : Bog nas wybawił w Chrystusie !

« On nas wezwał świętym powołaniem » : Chrystus nas wybawił ale aby wszyscy ludzie mogli wejść w wymiar Zbawienia, potrzeba aby Ewangelia była głoszona wszędzie. Tym świętym powołaniem jest głoszenie Ewangelii.

Powołanie jest święte bo :

- Powierzył je nam Bog
- Polega na głoszeniu planów Bożych
- Bo plany Boże, które głosimy są tak wielkie, że przekraczają nasze poznanie...

« Bog nas wybawił » :

- W języku biblijnym słowo « zbawienie » czy « wybawienie » oznacza zawsze jakieś uwolnienie. Bóg pragnie, by człowiek był wolny i szanuje jego wolność.

Wielokrotnie wybawiał naród wybrany z :

- Niewoli politycznej : np. w Egipcie czy w Babilonie
- Socjalnej : prawo Mojżeszowe i prorocy nieustannie wzywają do nawrócenia serc, aby każdy człowiek mógł żyć godnie, by posiadał wystarczające środki do życia oraz by mógł swobodnie z nich korzystać.
- Religijnej : prorocy nigdy nie przestali głosić, że wolą Bożą jest zaprzestanie wojen i prześladowań religijnych.

« nasz Zbawiciel, Chrystus Jezus przezwyciężył śmierć, a na życie i nieśmiertelność rzucił światło przez Ewangelię. »

- Paweł pisze te słowa wiedząc, że wkrótce umrze...o jakiej śmierci tu mówi ? Zmartwychwstanie Jezusa jest dowodem na to, że śmierć biologiczna nie ma nad Nim władzy....jest ona tylko przejściem do życia w Światłości. Bóg śmierć biologiczną nie niszczy życia ale je przemienia.

« On nas wybawił i wezwał świętym powołaniem nie na podstawie naszych czynów, lecz stosownie do własnego postanowienia i łaski, która nam dana została w Chrystusie Jezusie przed wiecznymi czasami. »

- Paweł tłumaczy tu, że ta łaska stała się widzialna poprzez życie Jezusa na ziemi, jednak istniała już od wieków.

« ... weź udział w trudach i przeciwnościach znoszonych dla Ewangelii według mocy Boga! »

- Paweł tłumaczy Tymoteuszowi, że aby dobrze głosić « Dobra Nowina » powinien liczyć nie na siebie ale na moc Boga.

Ewangelia – Mt 17,1-9

Po sześciu dniach Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i brata jego Jana i zaprowadził ich na górę wysoką, osobno. Tam przemienił się wobec nich: twarz Jego zajaśniała jak słońce, odzienie zaś stało się białe jak światło. A oto im się ukazali Mojżesz i Eliasz, którzy rozmawiali z Nim. Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: «Panie, dobrze, że tu jesteśmy; jeśli chcesz, postawię tu trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza». Gdy on jeszcze mówił, oto obłok świetlany osłonił ich, a z obłoku odezwał się głos: «To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie!» Uczniowie, słysząc to, upadli na twarz i bardzo się zlekli. A Jezus zbliżył się do nich, dotknął ich i rzekł: «Wstańcie, nie lękajcie się!» Gdy podnieśli oczy, nikogo nie widzieli, tylko samego Jezusa. A gdy schodzili z góry, Jezus przykazał im mówiąc: «Nie opowiadajcie nikomu o tym widzeniu, aż Syn Człowieczy zmartwychwstanie.»

“Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i brata jego Jana »

- Nieco wcześniej Jezus powiedział Piotrowi : « Ty jesteś Piotr [czyli Skala], i na tej Skale zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie». (Mt 16,18-19)
- Towarzyszący Jezusowi Jakub i Jan to synowie Zebedeusza.

“zaprowadził ich na górę wysoką, osobno...“A oto im się ukazali Mojżesz i Eliasz, którzy rozmawiali z Nim.”

- Na wysokiej górze Mojżesz otrzymał tablice z dziesięcioma przykazaniami.
- Na tej samej górze prorok Eliasz miał objawienie się Boga w delikatnym powiewie...

Tak więc Bóg Ojciec objawił się Mojżeszowi i później Eliaszowi na Górze Synaj. A w czytany dziś fragmencie widzimy, że oboje oni są obecni przy objawieniu Syna.

«To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie!»

- To objawienie umacnia wiarę Uczniów, ma ono miejsce przed mekka Jezusa. Paweł napisze później:
 - *« Nie za wymyślonymi bowiem mitami postępowaliśmy wtedy, gdy daliśmy wam poznać moc i przyjście Pana naszego Jezusa Chrystusa, ale [nauczaliśmy] jako naoczni świadkowie Jego wielkości. Otrzymał bowiem od Boga Ojca cześć i chwałę, gdy taki oto głos Go doszedł od wspaniałego Majestatu: To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie. I słyszeliśmy, jak ten głos doszedł z nieba, kiedy z Nim razem byliśmy na górze świętej.» (2 P 1, 16-18)*

- Słowa « **mój Syn umiłowany** » nawiązują do trzech, bardzo ważnych ale różnych tekstów ze Starego Testamentu:
 - *« Pan, Bóg twój, wzbudzi ci proroka spośród braci twoich, podobnego do mnie. Jego będziesz słuchał. » (Pwt 18,15)*
 - *Oto mój Sługa, którego podtrzymuję. Wybrany mój, w którym mam upodobanie. Sprawię, że Duch mój na Nim spocznie; On przyniesie narodom Prawo.» (Iz 42,1)*
 - *“Patrzałem w nocnych widzeniach: a oto na obłokach nieba przybywa jakby Syn Człowieczy. Podchodzi do Przedwiecznego i wprowadzają Go przed Niego. Powierzono Mu panowanie, chwałę i władzę królewską, a służyły Mu wszystkie narody, ludy i języki. Panowanie Jego jest wiecznym panowaniem, które nie przemienie, a Jego królestwo nie ulegnie zagładzie.” (Dn 7,13-14)*

- Tytuł “Syna” był zarezerwowany dla królów, a w czasach Jezusa kiedy oczekiwanie na rychłe nadejście Mesjasza było bardzo żywe, używano tego tytułu także dla Niego. Wierzano bowiem, że Mesjasz będzie z rodu Dawida i zasiadzie na tronie w Jerozolimie.

« jeśli chcesz, postawię tu trzy namioty »

- Słowa te wskazują na to, że Przemienienie Jezusa miało miejsce albo w czasie święta namiotów albo tuż po nim. Wskazują na to też pierwsze słowa czytanego dziś fragmentu : « *Po sześciu dniach* »czyli po święcie Yom Kipur (Wielkiego Przebaczenia).

Święto namiotów jest celebrowane przez osiem dni, zaraz po Yom Kipur, na pamiątkę wędrówki narodu wybranego przez pustynię i zawarcia Przymierza z Bogiem. W czasie tych kilku dni wszyscy żyją pod namiotami czy szałasami, a w modlitwach proszą o kolejne objawienie : o nadejście Mesjasza.

Prorocy nazywają zawarcie Przymierza z Bogiem zareczynami narodu wybranego z Bogiem wiernym i pełnym czułości...